

16 – 30 iunie 2025
ACTUALITATEA EUROPEANĂ

Cuprins

I. ȘTIRI	2
1. Symfonia achiziționează încă o companie în România prin preluarea furnizorului local de software ERP NextUp	2
2. Leonardo Badea, Prim-viceguvernator BNR: O abordare diferită a creșterii economice în România: dincolo de ritm contează evitarea dezechilibrelor și a capcanei venitului mediu	2
3. Sorin Preda (Global Vision) la Forbes România – Liga Campionilor în Business 2025: „Nu orice vârf merită cucerit”	12
4. Alfagma accelerează extinderea portofoliului de suplimente alimentare în România, mizând pe creșterea peste media pieței	12
5. Fitch: Reducerea deficitului și stabilizarea datoriei publice, esențiale pentru ratingul României după alegeri	13
6. SUA și China ajung la un acord pentru a relaxa restricțiile la export și a menține armistițiul tarifar	14
7. Bucureștiul generează peste 30% din comerțul exterior al României la începutul lui 2025	14
8. Airbus își reafirmă prognoza pentru 2025 și promite dividende mai mari, pe fondul cererii în creștere pentru avioane comerciale	15
9. Bursa de Valori București a câștigat 5,6 miliarde de lei la capitalizare în săptămâna trecută	16
10. Iranul amenință cu închiderea strâmtorii Ormuz după atacul SUA. Parlamentul iranian a aprobat, urmează validarea de către Consiliul Suprem	16
11. Marc Marquez câștigă Marele Premiu al Italiei și își consolidează avansul în MotoGP	16
12. Secetă pedologică severă în multe regiuni ale țării: Culturile de grâu și porumb sunt afectate	17
13. UniCredit își aduce în casă afacerile de asigurări de viață și vizează statutul de conglomerat financiar	17
14. Comisia Europeană a acordat României, în acest an, fonduri în valoare de 3,2 miliarde de euro	18
15. Ministerul Finanțelor a împrumutat 554,5 milioane lei de la bănci	19
16. Președintele Nicușor Dan participă marți și miercuri la Summitul NATO de la Haga	19

I. ȘTIRI

1. Symfonia achiziționează încă o companie în România prin preluarea furnizorului local de software ERP NextUp

Grupul Symfonia, un furnizor de top de soluții software pentru întreprinderile mici și mijlocii din Polonia, a adăugat o altă companie tech în portofoliul său, prin achiziția companiei locale de software NextUp.

NextUp este o companie în creștere accelerată, cu sediul în București, care furnizează soluții ERP pentru afacerile din România.

Piotr Ciski, CEO al Symfonia Group: „Atât în Polonia, cât și în România, obiectivul nostru este să construim un ecosistem tehnologic cuprinzător și coerent pentru afaceri. Ne propunem să oferim pieței românești soluții software integrate de top, adaptate pentru cât mai multe verticale.”

NextUp este un jucător cheie în peisajul digital românesc, care oferă soluții software integrate și pragmatice antreprenorilor locali. Compania și-a câștigat o reputație solidă pe piața din România, sprijinind creșterea stabilă a sectorului local de IMM-uri prin soluții ERP moderne și un sistem de salarizare în cloud.

NextUp a înregistrat o creștere consistentă a veniturilor de 35% în 2024.

Achiziția NextUp permite integrarea competențelor sale cu cele ale Softeh Plus, o altă companie românească achiziționată la începutul anului 2024 de către Symfonia Group. Softeh Plus este specializată în sisteme ERP și adresează piața serviciilor medicale și farma, cu focus pe organizațiile mici și mijlocii.

Symfonia își consolidează poziția în România și Polonia. NextUp se alătură grupului

„Achiziția NextUp reprezintă un demers strategic pentru consolidarea poziției noastre pe piețele în care suntem deja prezenți. Ne oferă ocazia de a reuni echipe și tehnologii care înțeleg provocările locale și așteptările clienților. Obiectivul nostru nu este doar să dezvoltăm produse, ci să răspundem mai rapid și mai eficient provocărilor reale cu care se confruntă companiile din regiune. Nu este o mișcare de extindere, ci una de optimizare, axată pe livrarea unui plus de valoare, într-un timp mai scurt,” explică Piotr Ciski.

„Integrarea acestei companii contribuie la creșterea pe termen lung și la transformarea modernă a ofertei grupului Symfonia”, adaugă Ciski.

Roxana Epure, Managing Partner la NextUp: „Alăturarea noastră grupului Symfonia în acest parteneriat reprezintă o oportunitate valoroasă pentru ambele companii. Ne dorim să ne combinăm punctele forte și să creăm soluții mai bune pentru clienții noștri. Împreună, vom continua să explorăm noi oportunități și să contribuim la progresul constant al industriei în care activăm.”

În urma acestei achiziții, finalizată la începutul lunii iunie 2025, angajații NextUp se vor alătura grupului Symfonia în ceea ce privește schimbul de experiență și accesul la resurse internaționale, în timp ce conducerea va rămâne locală. NextUp își continuă angajamentul față de clienți, menținând un nivel ridicat al serviciilor și oferindu-le suportul necesar în procesul de digitalizare a afacerii.

NextUp este cea mai recentă companie care se alătură grupului Symfonia. În mai 2025, grupul a anunțat și achiziția inEwi, o companie poloneză specializată în soluții de pontaj.

Anterior, portofoliul de produse al Symfonia a fost extins cu instrumentele de la Nefeni (Polonia), Symfonia Softeh Plus (România), HRTec (Polonia), inEwi (Polonia) și moreBIT (Polonia) – subliniind concentrarea grupului pe combinarea soluțiilor ERP orizontale și verticale.

2. Leonardo Badea, Prim-viceguvernator BNR: O abordare diferită a creșterii economice în România: dincolo de ritm contează evitarea dezechilibrelor și a capcanei venitului mediu

În ultimele două decenii, România a înregistrat un ritm susținut de creștere economică, impulsat de procesul de integrare europeană, de reformele structurale

implementate înainte și după aderare, precum și de accesul la piața unică și la fondurile Uniunii Europene.

Țările CEE (inclusiv România) au crescut rapid în ultimele decenii, dar cu dezechilibre (mai ales în cazul nostru).

Evoluții similare au avut și alte economii din Europa Centrală și de Est cu care ne comparăm frecvent, având în comun un stadiu apropiat de dezvoltare economică precum și tranziția de la economia de comandă la economia de piață. Este, așadar, justificat să afirmăm că integrarea în Uniunea Europeană a jucat un rol esențial pentru progresul economic rapid observat în România, Polonia, Cehia, Ungaria și Bulgaria. Dintre acestea, țara noastră s-a remarcat printr-un ritm de convergență mai accelerat, reușind să recupereze decalajul important pe care îl avea în urmă cu 20 de ani față de Ungaria și Polonia, din perspectiva PIB/locuitor ajustat la paritatea puterii de cumpărare.

Totuși, mai ales în ultimii ani, înainte chiar de debutul perioadei de crize suprapuse, în România, ritmul de creștere economică superior celui consemnat, în medie, de alte state din regiune a fost însoțit de dezechilibre. Efectele pandemiei de COVID-19 și ale războiului declanșat de Rusia împotriva Ucrainei au fost și rămân importante pentru toate economiile din regiune, dar România a intrat în această perioadă de turbulențe economice având deja un nivel semnificativ mai mare al dezechilibrelor, iar ulterior acestea s-au accentuat. Comparațiile la nivel regional sunt semnificativ nefavorabile pentru economia noastră în ceea ce privește amplitudinea și persistența deficitului fiscal și a deficitului contului curent, precum și din perspectiva ritmului de creștere a datoriei publice. Mai ales în anul 2024, dominat în plan social de evenimentele politice și electorale, aceste probleme economice au devenit tot mai acute.

Dezechilibrele mari fac necesară o analiză serioasă a modelului de creștere

În acest context, este pe deplin justificată preocuparea pentru ajustarea modelului de creștere economică al României, atât în vederea revenirii la o traiectorie sustenabilă, care să limiteze apariția dezechilibrelor pe termen mediu, cât și din perspectiva – mai largă, dar la fel de importantă – a evitării capcanei venitului mediu. Strategia de ieșire din situația economică dificilă în care ne regăsim astăzi trebuie să adreseze deopotrivă aceste două elemente.

Provocarea este cu atât mai mare cu cât ajustarea trebuie realizată pe fondul unor condiții generale nefavorabile: comerțul internațional și economiile partenere sunt afectate de importante tensiuni geopolitice, precum și de amenințarea creșterii tarifelor comerciale, iar economia locală traversează o fază de încetinire accentuată.

Chiar dacă soluția nu este evidentă, este cert că un model economic sănătos nu mai poate fi construit pe expansiunea consumului necorelată cu productivitatea, pe direcționarea investițiilor către activități cu valoare adăugată scăzută sau pe menținerea unor lacune în colectarea veniturilor bugetare.

O abordare structurată a acestei probleme duale formulate anterior necesită discutarea etapizată a celor două întrebări cheie.

I. Cum poate România să crească sustenabil, limitând acumularea dezechilibrelor macroeconomice?

În principiu, ideea de echilibru în economie se referă la o situație în care aceasta funcționează eficient, nu generează externalități negative și nu există o discrepanță mare între cerere și ofertă. Într-un mecanism atât de complex, aceasta este însă greu de menținut în mod natural pentru perioade lungi de timp. Apariția dezechilibrelor este firească, important este ca ele să nu persiste și să nu se accentueze dincolo de anumite praguri, care și ele diferă în funcție de context.

John Maynard Keynes a introdus, încă de la începutul secolului XX, ideea de bază a teoriei dezechilibrului economic: aceea că prețurile nu se ajustează suficient de rapid pentru a restabili automat echilibrul dintre cerere și ofertă. Ca urmare, piețele pot funcționa ineficient, ceea ce conduce la instabilitatea prețurilor și la ajustări lente ale cantităților tranzacționate.

Pe această temelie conceptuală, teoria dezechilibrului a fost ulterior extinsă și formalizată. O contribuție esențială aparține lui Barro și Grossman (1971), care au propus un cadru analitic riguros pentru studierea dezechilibrelor simultane pe mai multe piețe, în care politicile monetare și fiscale au efecte reale, tocmai pentru că prețurile nu se ajustează instantaneu.

Această abordare se înscrie în cadrul așa-numitelor modele Old Keynesian, care au inspirat ulterior introducerea explicită a rigidităților și fricțiunilor în modelele macroeconomice moderne. Lucrări recente, precum cea a laureatului Premiului Nobel, Thomas Sargent (2023), respectiv cele ale unor reputați economiști Roger Farmer (2008) sau Robert Barro (2025), oferă o prezentare detaliată a acestei familii de modele.

De altfel, modelele dinamice stocastice de echilibru general (DSGE) utilizate pe scară largă în prezent, atât în cercetarea economică, cât și în formularea politicilor economice, preiau elemente ale teoriei dezechilibrului prin introducerea de fricțiuni nominale și reale. Astfel, dezechilibrul este modelat ca rezultat al unor mecanisme de ajustare incomplete, lente sau costisitoare, în cadrul unui model de echilibru rațional.

Din perspectivă empirică, dezechilibrele macroeconomice sunt un fenomen recurent, atât în economiile dezvoltate, cât și în cele emergente. Totuși, frecvența, severitatea și persistența acestor dezechilibre tind să fie considerabil mai mari în cazul economiilor în curs de dezvoltare, din cauza vulnerabilităților structurale și a unei capacități instituționale mai reduse de a răspunde eficient la șocuri.

Atunci când dezechilibrele au o amploare redusă și sunt generate de factori endogeni – cum ar fi politici prociclice, slaba colectare fiscală sau rigidități structurale – ele sunt gestionabile prin măsuri interne bine calibrate.

În schimb, atunci când deficitele devin mari, cronice și persistente, ele tind să se autoalimenteze: economia și actorii săi – gospodăriile, companiile, administrația publică – ajung să se adapteze la un mediu caracterizat de stimuli fiscali permanenți și de politici tolerante față de dezechilibru. În timp, acest lucru erodează disciplina economică, reduce presiunea pentru eficiență și inovație și afectează capacitatea sistemului de a reacționa robust și credibil în fața crizelor.

Totodată, dacă dezechilibrele se manifestă pe fondul unor șocuri externe de natură globală – de exemplu, tensiuni geopolitice, schimbări în condițiile financiare internaționale sau perturbări majore ale lanțurilor de aprovizionare – sau sunt amplificate de acestea, procesul de ajustare devine cu atât mai mult unul foarte dificil, iar spațiul de manevră al autorităților naționale este restrâns substanțial.

Ultimele două paragrafe de mai sus reprezintă, din păcate, o radiografie destul de exactă a situației de astăzi a economiei noastre.

Dezechilibre se pot manifesta și punctual, pe piața muncii, pe piața bunurilor și serviciilor, iar cele mai mediatizate și care apar cu cea mai mare frecvență sunt cele de pe piețele financiare.

Pe piețele de bunuri și servicii, o cauză relevantă pentru potențiale dezechilibre în contextul actual este reprezentată de restricțiile de natură comercială care există între țări sau blocuri economice. Deși sunt aplicate cu scopul de a corecta o serie de disfuncționalități, adesea politicile protecționiste dau naștere în fapt altor probleme cu implicații mult mai profunde și care au efecte în întreaga economie. Țintind încurajarea pe termen mediu a dezvoltării ofertei interne, protecționismul are în primă instanță efecte negative asupra consumatorilor sub forma unor prețuri mai mari și a reducerii diversității și calității bunurilor disponibile. Pentru că cel mai adesea se ajunge la extinderea pe orizontală a barierelor din calea liberului schimb, în rundele ulterioare sunt afectate fluxurile financiare și de capital tehnologic, precum și inovarea, ceea ce, pe termen lung, perturbă creșterea economică.

Relația dintre creșterea economică și intensitatea relațiilor comerciale internaționale este una ciclică și bidirecțională. O economie în expansiune stimulează, de regulă, creșterea importurilor și exporturilor, contribuind la consolidarea interdependențelor comerciale și, adesea, la aprofundarea cooperării diplomatice. Aceste dinamici pot crea un cerc virtuos în

care comerțul internațional susține, la rândul său, creșterea economică. În perioadele de încetinire economică, însă, tendința multor state este de a recurge la măsuri protecționiste pentru a-și apăra sectoarele interne. Astfel de politici pot duce la tensiuni comerciale, fragmentarea lanțurilor globale de aprovizionare și afectarea ritmului de creștere la nivel internațional.

Dezechilibrele macroeconomice se manifestă frecvent și pe piața muncii. John Maynard Keynes a argumentat că piața muncii nu se echilibrează în mod automat, iar cererea de muncă poate rămâne inferioară ofertei disponibile chiar și în absența restricțiilor explicite, generând șomaj involuntar. Printre cauzele identificate de Keynes se numără rigiditatea prețurilor și, în special, inflexibilitatea salariilor nominale. Astăzi observăm în practică faptul că piața muncii este afectată de o serie de factori care accentuează aceste rigidități: reguli fiscale diferențiate, calibrarea neadaptată la condițiile economice a salariului minim, scheme de pensii și asigurări sociale care nu funcționează eficient etc. Toți acești factori pot contribui la apariția unor dezechilibre persistente în alocarea forței de muncă.

Și pe piața muncii din România se regăsesc unele dintre rigiditățile amintite mai sus, care alimentează dezechilibre structurale și limitează potențialul de creștere economică pe termen lung. Astfel, deși creșterea salariului minim a contribuit aproape imediat la îmbunătățirea nivelului de trai în segmentele inferioare ale distribuției veniturilor, majorările insuficient corelate cu dinamica productivității au distorsionat structura stimulentei în sectoare cu valoare adăugată scăzută. În anumite regiuni sau industrii, salariul minim se apropie de media salarială, comprimând astfel diferențele între muncă calificată și necalificată și descurajând investițiile în formarea profesională. Totodată, necorelarea cu nivelul ofertei interne a făcut ca surplusul de cerere pentru consum a gospodăriilor să conducă la creșterea importurilor, agravând dezechilibrul extern și implicit presiunea latentă și indirectă asupra cursului de schimb. În timp, coroborat cu o serie de factori exogeni, prețurile interne și impactul asupra inflației al prețurilor din import au crescut simultan. De aceea, pe termen mediu, acele efecte pozitive inițiale ale creșterilor salariale necorelate cu productivitatea au fost, în cele din urmă, în mod firesc vizibil erodate.

În absența unor mecanisme de ajustare eficace și a unei capacități instituționale de reacție timpurie, astfel de dezechilibre riscă să se accentueze pe termen lung, afectând potențialul de creștere economică și competitivitatea. Prin urmare, este esențial ca politicile publice să includă instrumente de monitorizare preventivă și intervenție corectivă timpurie pe piața muncii. Printre altele, cred că avem nevoie de o formulă predictibilă și transparentă de actualizare a salariului minim, bazată pe productivitate, inflație și dinamica economică, diferențiată la nivel sectorial.

Pe piața capitalurilor financiare, așa cum observăm în prezent, dezechilibrele apar ca urmare a scăderii încrederii investitorilor față de perspectivele de profit dintr-o anumită țară sau regiune, lucru care diminuează nivelul investițiilor productive. În timp, aceasta duce la accentuarea inegalităților între regiuni, ceea ce impactează piața muncii, creșterea economică și bunăstarea.

În acest context, menținerea calificativului investițional din partea agențiilor de rating nu reprezintă doar o chestiune tehnică de percepție financiară, ci un obiectiv esențial pentru România. Acesta influențează direct costul finanțării externe a deficitului bugetar în perioada de ajustare pe care o traversăm, apetitul investitorilor străini pentru a dezvolta afaceri private în România, stabilitatea cursului de schimb, capacitatea statului de a susține investițiile publice și efortul de apărare. Orice deteriorare a percepției de risc are potențialul de a amplifica dezechilibrele deja existente și de a frâna convergența economică, afectând perspectivele de dezvoltare pe termen mediu și lung.

Emoțiile, intuițiile și impulsurile iraționale care influențează comportamentul agenților economici cu privire la deciziile pe care aceștia le iau în termeni de consum sau investiții, precum și în termeni de încredere referitor la starea economiei, reprezintă un factor important al dinamicii ciclurilor economice și financiare. Referitor la acest aspect, Keynes a introdus în lucrarea sa din 1936 conceptul de spirite animalice (Animal Spirits).

Laureații Premiului Nobel, George Akerlof și Robert Shiller, adresează explicit conceptul de spirite animalice în lucrarea cartea lor din 2009, subliniind că psihologia umană joacă un rol central în economia reală și în crizele financiare. Roger Farmer (2011) explică faptul că acest fenomen de tip spirite animalice a avut un rol semnificativ în prăbușirea piețelor financiare din timpul crizei din 2008-2009, conducând apoi la o rată mare a șomajului.

În cadrul unui discurs susținut pe 8 noiembrie 2013 la conferința anuală de cercetare a FMI în onoarea lui Stanley Fischer, reputatul economist Larry Summers a readus în atenția publicului conceptul de „stagnare seculară”, pentru a descrie situația în care economiile de piață pot ajunge în situația unor „echilibre ineficiente” (sau, mai direct spus, dezechilibre), care să fie de durată. Astfel, din cauza unei lipse de încredere a investitorilor privați în perspectivele de creștere viitoare, economia ar putea ajunge într-o situație caracterizată de un nivel ridicat și persistent al șomajului, precum și de o producție agregată sub nivelul său potențial. În această prezentare, el a sugerat că economiile avansate ar putea suferi de o cerere agregată cronic insuficientă, chiar și în condiții de dobânzi foarte scăzute, ceea ce ar putea duce la o creștere economică lentă și la o inflație sub țintă pe termen lung. Această idee a fost considerată de unii economiști influenți, precum laureatul Premiului Nobel, Paul Krugman, sau fostul economist șef al FMI din perioada crizei financiare, Olivier Blanchard, ca fiind una dintre cele mai importante contribuții recente la dezvoltarea gândirii macroeconomice.

Dezechilibrele macroeconomice pot varia în formă și intensitate, dar prezintă și trăsături comune. Ele pot avea cauze structurale – legate, de exemplu, de modelul de dezvoltare economică, de specializarea anumitor sectoare sau de eficiența instituțională – pot fi de natură ciclică, generate de fluctuațiile inerente ale activității economice sau pot deveni cronice, atunci când factori persistă pe termen lung fără intervenții corective adecvate.

În consecință, dezechilibrele trebuie analizate și abordate diferențiat, în funcție de context și mecanismele care le generează. Totuși, dincolo de particularități, se pot distinge câteva tipare recurente în formarea și acumularea lor.

Un exemplu ilustrativ este cazul așa-numiților „tigri asiatici” – precum Coreea de Sud, Thailanda sau Indonezia – care, în anii '80-'90 au înregistrat creșteri economice accelerate, susținute de investiții masive și exporturi dinamice, dar însoțite de fragilități care, ulterior, au fost catalizatorul crizei financiare asiatice din 1997. Aceasta a demonstrat că o creștere rapidă, în absența prudenței macroeconomice și a consolidării instituționale, poate amplifica instabilitatea în loc să asigure dezvoltare sustenabilă continuă.

Aguiar și Gopinath (2004), într-o lucrare remarcabilă ce a schimbat perspectivele asupra dinamicii ciclurilor economice în cazul economiilor emergente, atribuie un rol esențial soldului contului curent. Astfel, deficitele mari și persistente ale soldului contului curent din economiile emergente indică o dependență ridicată față de finanțarea externă, ceea ce face economia vulnerabilă la șocuri externe și retrageri bruște de capital sau „sudden stops”. Acumularea dezechilibrelor externe prelungește și agravează riscul unei crize financiare, deoarece țara trebuie să-și refinanțeze datoria externă în condiții de incertitudine crescută. Astfel, în situații de criză, economiile emergente trebuie să facă ajustări dureroase pentru a reduce dezechilibrul extern.

Totodată, Ricardo Reis (2013) realizează o radiografie a economiei portugheze în perioada pre- și post-criză, pentru a identifica factorii ce au stat în spatele performanței economice slabe înregistrate în perioada 2000-2012. În perioada menționată, economia portugheză a avut o prestație mai slabă decât cea înregistrată de economia Statelor Unite în timpul Marii Depresiuni, respectiv de economia Japoniei în deceniul său pierdut. Reis (2013) pune evoluția economică a Portugaliei în perioada menționată pe seama următorilor factori: aprecierea cursului real de schimb, creșteri salariale, alocarea ineficientă a capitalului în economie, extinderea sectorului de tip non-exporturi („non-tradable”), scăderea productivității totale a factorilor (TFP), îndatorare masivă din străinătate și lipsa unor acțiuni care să adreseze din timp problemele din sectorul pensiilor. Ca și în cazul economiilor investigate de Aguiar și Gopinath (2004), șocul de tip „sudden stop” generat de

criza financiară a cauzat probleme serioase economiei portugheze în contextul vulnerabilităților menționate anterior.

Particularizând toate aceste idei pentru cazul României, observăm o bună asemănare cu cazul tigrilor asiatici, dar nu doar din considerente pozitive: rate mari de creștere economică în trecut asociate cu acumularea unor dezechilibre majore.

Privind retrospectiv, de la momentul integrării în Uniunea Europeană și până în prezent, datele evidențiază un progres remarcabil în termeni de convergență reală. Produsul intern brut pe locuitor, exprimat la paritatea puterii de cumpărare (PPS), a crescut de la aproximativ 10.800 euro în 2007 la circa 31.000 euro în 2024 – o triplare în decurs de 17 ani. Am ales această măsură exprimată în PPS deoarece reflectă mai fidel puterea reală de cumpărare a populației, făcând posibilă o comparație relevantă cu alte state membre UE, indiferent de diferențele de prețuri și costuri de trai.

În aceeași perioadă, media PIB pe locuitor în Uniunea Europeană a crescut de la 24.700 euro la 39.700 euro. Prin urmare, România a avansat într-un ritm considerabil mai rapid decât media Uniunii, de la doar 44% din media UE în 2007 până la aproximativ 79% în 2024 (ceea ce ne plasează însă doar pe locul 18 între cele 27 de state membre).

Această dinamică confirmă succesul procesului de convergență economică, dar totodată ridică întrebări privind sustenabilitatea modelului de creștere care a susținut această performanță. Așa cum arată și experiențele internaționale, inclusiv din Asia, o creștere accelerată poate ascunde acumularea de dezechilibre structurale, care devin vizibile abia în momentul apariției unui șoc sau a unei crize.

Un exemplu util acestei discuții dar dintr-o perspectivă diferită este și cel al Bulgariei, care a pornit în 2005 de la un nivel foarte apropiat de al nostru însă a crescut mai lent ajungând în 2024 la doar 66% din media europeană, dar fără dezechilibre atât de mari și pentru o perioadă la fel de lungă de timp ca în cazul României. O dovadă în acest sens sunt concluziile celor mai recente rapoarte de convergență publicate pe 4 iunie de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană care arată că această țară se încadrează în nivelurile de referință stabilite prin criteriile de convergență, fiind astfel pregătită să adopte moneda euro începând cu data de 1 ianuarie 2026.

Desigur, Bulgaria are o economie de dimensiune semnificativ mai redusă și numeroase particularități care o diferențiază de România. În același timp, lecția pe care o oferă nu ține neapărat de oportunitatea adoptării monedei euro – pe care eu o susțin, în mod echilibrat, considerând atât avantajele cât și provocările, dar care este însă un subiect dezbătut între economiștii români și care adesea polarizează. Situația sa arată însă că, în anumite situații, un ritm de creștere mai moderat, dar însoțit de echilibre macroeconomice mai bune (ce rezultă uneori chiar și din constrângeri ce pot părea destul de severe), poate fi preferabil unei expansiuni rapide care generează vulnerabilități persistente.

Revenind la dinamica economiei României, pot fi relevante alte două întrebări subadiacente: cât de intensă a fost integrarea în Uniunea Europeană, respectiv în câți ani indicatorul PIB pe locuitor din țara noastră ar putea ajunge la nivelul mediu al Uniunii Europene.

Pentru a răspunde la prima întrebare, am recurs la abordarea propusă de Robert Lucas în lucrarea *Trade and the Diffusion of the Industrial Revolution* din 2007. În perioada analizată, rata (logaritmică) medie anuală de creștere a PIB pe locuitor a fost de aproximativ 6,21% în România, respectiv de aproximativ 2,8% la nivelul Uniunii Europene. Este important de menționat faptul că economiile emergente, precum România, înregistrează nu doar creșteri ale producției, ci și ajustări ale nivelului prețurilor către media Uniunii Europene. Această aliniere a prețurilor, reflectată în indicatorii calculați la paritatea puterii de cumpărare, poate conduce la o rată de creștere a PIB pe locuitor exprimat în paritatea puterii de cumpărare mai mare decât cea a PIB real, exprimând astfel un progres atât în termeni cantitativi, cât și în termeni de prețuri relative. Calibrând modelul lui Lucas rezultă un parametru de integrare de aproximativ 0,9. Acesta indică faptul că România asimilează, în medie, aproximativ 90% din beneficiile apartenenței la Uniunea Europeană, referindu-se aici la tehnologie, productivitate, fonduri europene sau investiții străine directe.

Dacă am presupune că nivelurile favorabile nouă ale parametrilor de convergență observați în perioada 2007-2024 vor rămâne constanți (ceea ce reprezintă o adevărată provocare greu de atins – adică să asistăm la aceleași rate de creștere a PIB pe locuitor în țara noastră, precum și la nivelul Uniunii Europene), caeteris paribus, am avea nevoie de aproximativ 7,2 ani pentru a ajunge din urmă media Uniunii Europene și a elimina complet decalajul.

Acesta este însă doar un exercițiu contrafactual, pentru că în realitate nu ne putem imagina că pe măsură ce ne apropiem de media UE ratele noastre anuale de creștere ar putea rămâne în mod constant de peste 2,2 ori mai mari comparativ cu cele ale blocului economic din care facem parte. Aici intervine cea de-a doua provocare majoră pentru modelul nostru de creștere, pe care doar am menționat-o în prima parte a articolului: cum evităm capcana venitului mediu?

II. Se poate evita capcana venitului mediu?

În ceea ce privește riscul de a cădea în capcana venitului mediu, acest concept se referă la situația în care o țară care a reușit tranziția de la un nivel scăzut la unul mediu de venituri ajunge într-un punct de stagnare, din care nu mai poate progresa către statutul de economie dezvoltată.

Atunci când economiile de piață se află la început de drum – așa cum a fost cazul României și al altor state din regiune care, în anii '90, au făcut tranziția de la regimuri autoritare și economii integral planificate – ele beneficiază de o serie de avantaje care permit o creștere rapidă. Unele valorifică forța de muncă ieftină, utilizată intensiv în agricultură și industrie, altele își exploatează resursele naturale și reușesc să atragă investiții străine semnificative.

Pe măsură ce o economie evoluează, avantajele inițiale enumerate mai sus (utile într-o etapă incipientă dar, în esență, rudimentare) devin insuficiente pentru a susține dezvoltarea și trebuie înlocuite cu fundamente de creștere mai sofisticate, în principal de ordin tehnologic și al calității capitalului uman. Astfel, atunci când forța de muncă și resursele naturale devin mai rare și mai costisitoare, inovația și adoptarea tehnologiilor noi se numără printre puținele soluții ramase pentru menținerea creșterii, deoarece acestea permit continuarea îmbunătățirii rezultatelor economice, combinând resurse mai puține sau mai scumpe de o manieră mai eficientă.

Unul dintre promotorii de prim-plan ai dezbaterilor privind capcana venitului mediu este Indermit Gill, în prezent economist-șef al Băncii Mondiale. Acesta a susținut recent o prelegere în România, în cadrul unui seminar dedicat acestui subiect, subliniind urgența adaptării modelelor de dezvoltare în economiile aflate în tranziție către statutul de țări dezvoltate. Într-un raport al Băncii Mondiale din 2007, împreună cu Homi Kharas, Gill a adus în prim-plan ideea că mai multe economii asiatice – deși au cunoscut perioade de creștere economică accelerată – au intrat ulterior într-o fază de stagnare relativă, nereușind să reducă în continuare, în mod sustenabil, decalajul față de economiile avansate.

Constatarea centrală a raportului era că, fără reforme structurale profunde și fără trecerea de la un model extensiv la unul intensiv – bazat pe inovație, educație, instituții eficiente și investiții în capital uman – procesul de convergență se poate bloca pentru decenii. Această analiză este cu atât mai relevantă pentru România astăzi, într-un moment în care modelul său de creștere economică riscă să-și epuizeze resursele tradiționale și se plasează deja de mai multă vreme într-o zonă de vulnerabilitate structurală.

Totodată, în linie cu concluziile subliniate de Aguiar și Gopinath (2004), plasarea într-o etapă favorabilă a ciclului economic global, coroborată cu apartenența la proces de tip „catching-up” nu sunt premise suficiente pentru dezvoltarea economică sustenabilă pe termen lung. Mai mult decât atât, atunci când creșterile economice sunt de o magnitudine ridicată, este esențial ca această evoluție favorabilă a economiei să nu fie însoțită de dezechilibre majore, în special în ceea ce privește soldul contului curent. Altfel, creșterea rapidă a economiei, concomitent un deficit mare al soldului contului curent pot conduce la ajustări ulterioare dureroase pentru economie și societate în ansamblu. Astăzi, economia țării noastre se regăsește în această situație nefavorabilă identificată în studiile realizate de

Aguiar și Gopinath (2004), cât și de Reis (2013). Așadar, găsirea unor soluții pentru o reformă adecvată a sistemului de pensii, precum și alocarea eficientă a capitalului din economie sunt premise esențiale pentru o dezvoltare economică sustenabilă.

III. Cum pot fi armonizate aceste două obiective – creșterea sustenabilă și convergența într-un model coerent de dezvoltare?

Cele mai multe exemple relevante pentru noi arată că pentru a avea creștere și convergență pe termen lung și a nu accentua amplitudinea etapelor descendente ale ciclurilor economice (altminteri firești), este necesară corecția dezechilibrelor macroeconomice – în special a deficitului fiscal, pentru că acesta influențează și deficitul de cont curent.

Discuția actuală despre consolidare bugetară nu trebuie purtată izolat, ci conectată cu viziunea de dezvoltare pe termen mediu și lung. Consolidarea fiscală nu este un scop în sine, ci o condiție esențială pentru a reda credibilitatea politicilor publice, a stimula investițiile productive și a susține competitivitatea externă.

În procesul de reducere graduală a deficitului bugetar, este esențial un efort echilibrat, care să combine responsabil reducerea cheltuielilor publice cu măsuri de creștere a veniturilor fiscale. Alegerea concretă a instrumentelor revine, în mod firesc, celor care își asumă răspunderea guvernării. Totuși, pentru ca ajustarea să fie legitimă și sustenabilă, aceasta nu poate proteja disproporționat doar una dintre cele două componente ale bugetului – fie cheltuielile, fie veniturile. Altfel spus, fără o împărțire echitabilă a efortului, nu poate exista nici coeziune socială, nici sprijin public autentic pentru o corecție care se dorește durabilă.

Convergența rapidă în termeni reali ai economiei României a fost bineînțeles facilitată și de unele politici fiscale orientate către stimularea afacerilor în anumite zone economice cheie. De exemplu, în unele cazuri, acordarea de facilități fiscale a stimulat într-adevăr o alocare eficientă a capitalului către ramuri importante ale economiei, precum sectoarele IT sau agroalimentar. Astăzi țara noastră reprezintă un centru IT important la nivel regional, în timp ce pe partea de agricultură, România a devenit unul dintre principalii exportatori de cereale din Europa. Și atunci, de ce nu a funcționat în toate domeniile economiei această rețetă și de ce nu poate fi ea extinsă și permanentizată? Răspunsul este că un stimul poate fi eficient pentru punerea în funcțiune a mecanismelor economice de piață atunci când, din anumite motive, ele sunt gripate. Însă, odată ce procesul de convergență avansează, este recomandată eliminarea graduală a acestor facilități pentru ca organismul economic să aibă robustețea de a aloca eficient resursele și de a se adapta la condițiile în schimbare. Din această perspectivă este util de studiat cum percep agenții economici aceste facilități. Această întrebare face subiectul unor dezbateri intense în literatura macroeconomică de specialitate.

Robert Barro a formulat în 1974 principiul „echivalenței ricardiene”, după cunoscutul economist britanic David Ricardo, ce afirmă faptul că, atunci când agenții anticipează că unele reduceri fiscale vor fi doar temporare, iar pe viitor vor fi contrabalansate de impozite mai mari (pentru a finanța aceste reduceri), comportamentul de economisire se modifică, astfel că, pe ansamblul perioadei, nu există o stimulare a consumului agregat. Pe de altă parte însă, când agenții sunt „non-ricardieni”, adică nu internalizează complet povara fiscală viitoare generată de datoria publică, reducerile fiscale temporare cresc consumul pe termen scurt, pentru că agenții economici percep aceste reduceri ca un câștig real și nu economisesc pentru a plăti impozite mai mari în viitor. Totodată, din acest mecanism va rezulta o creștere a deficitului bugetar pe termen scurt, iar acest lucru nu este compensat prin economii suplimentare ale agenților economici, ceea ce poate duce la creșterea datoriei publice pe termen lung.

Așadar, în construirea unor politici fiscale, este esențial să înțelegem măsura în care agenții economici sunt „non-ricardieni”. Survenirea unor măsuri de consolidare fiscală, neanticipate din timp de către agenții economici, ar putea afecta deciziile acestora cu privire la consum, economisire și investiții, care mai departe să afecteze capitalul și activitatea din sectorul economic real. Acest fenomen poartă în literatură numele de „crowding out”, un

termen pe care l-am mai utilizat și mai sus. Conform lui Mankiw și Elmendorf (1998), creșterea costului cu dobânzile aferente datoriei publice poate afecta capitalul privat, conducând la apariția acestuia. Totodată, creșterea rapidă a costului cu dobânzile pentru datoria publică poate indica o necesitate imediată de consolidare fiscală. Conform informațiilor disponibile în baza de date Ameco, costul cu dobânzile plătite în România pentru datoria publică a crescut de la o pondere de 1% din PIB în 2019, la 1,4% în 2022, respectiv la 2,3% în 2024. Pentru 2025 și 2026, Ameco estimează o creștere a costului cu dobânzile la 2,6% din PIB în 2025, respectiv 2,8% din PIB în 2026. Așadar, chiar și în lipsa unei modificări semnificative a percepției față de risc, atunci când România va reuși atingerea țintei de deficit bugetar de 3% prevăzută în acordul de la Maastricht, aceasta ar fi probabil utilizată în cea mai mare parte pentru costul cu dobânzile, ceea ce ar impune ca cheltuielile să fie menținute aproximativ la nivelul veniturilor (deficitul primar să fie foarte redus).

Totodată, Sargent și colaboratorii (2024) extind abordările lui Barro (1974, 1979) și propun o abordare așa-zis optimală cu privire la administrarea datoriei publice și a deficitelor bugetare, în care nivelul taxării ar trebui stabilit astfel încât costul taxării adiționale (marginale) a agenților publici să fie egal cu beneficiul marginal rezultat din reducerea taxării. În acest sens, abordarea propusă de Sargent și colaboratorii urmărește principiul lui Barro de „netezire a taxării”. Altfel spus, abordarea propusă de Sargent și colaboratorii poate fi privită ca o regulă fiscală și o formă de echitate a politicilor în domeniu.

Totodată, parafrazându-l pe laureatul Premiului Nobel, Paul Krugman, măsurile fiscale necesare în acest moment trebuie să nu fie unele de tip doctor Pangloss, un personaj din Voltaire caracterizat de un exces de optimism, ci trebuie să pornească într-o manieră adecvată de la realitățile economice curente.

Noul model de creștere trebuie să includă reguli care să nu mai permită ca, în timpul perioadelor de creștere economică amplă, deficitele bugetare și de cont curent să fie de nivel ridicat, creșterea salariilor să fie complet decuplată de creșterea productivității, iar creșterea pensiilor de cea a salariilor.

Consolidarea trebuie realizată de o manieră în care să fie evitate bruscări ale economiei printr-o abundență de măsuri stimulative, parafrazându-l aici pe reputatul economic John Cochrane, ce aseamănă economia cu un reactor nuclear (odată ce este pornit și apar disfuncționalități acesta este dificil de oprit, iar problemele pot evolua exponențial).

Studiile citate anterior evidențiază faptul că deficitele mari de cont curent și alocarea mai puțin eficientă a capitalurilor reprezintă o particularitate relativ frecvent întâlnită în cazul economiilor emergente ce traversează un context economic foarte favorabil conducând la rate mari de creștere. Acestea formulează concluzia că o creștere rapidă a cererii agregate nu determină implicit, pe termen scurt, o alocare eficientă a capitalului în economie către ramuri productive ale economiei. În astfel de situații, se observă adesea o orientare a capitalului preponderent către sectorul de „non-tradables”, atras fiind de ratele mari de profitabilitate, în timp ce excesul de cerere agregată se materializează într-o creștere semnificativă a importurilor și mai departe în deficite comerciale. Suntem așadar într-o capcană ce nu era, din perspectiva literaturii de specialitate în domeniu, complet imprevizibilă.

Un exemplu simplu clarifică această situație în care se află în prezent economia României. Țara noastră este unul dintre cei mai importanți exportatori de cereale la nivel european, și totuși avem importuri considerabile pe partea de panificație. Să considerăm situația unei afaceri mici specializate în comercializarea de produse de panificație, cu mențiunea că acele produse survin în special din import. Excesul de cerere din economie determină o cerere ridicată pentru produsele din import ale acestui magazin de panificație. Chiar dacă această afacere prosperă, și plătește taxe aferente pentru dimensiunea afacerii, totuși banii plătiți pentru produsele comercializate ies din circuitul economic al țării noastre. Printre multe externalități, o consecință importantă a acestui aspect este faptul că banii plătiți pentru produsele din import nu contribuie mai departe la creșterea bazei impozabile. Pe de altă parte, dacă ar fi existat firme autohtone care să producă local bunuri care să

răspundă cerințelor (calitate, cantitate, preț, ritm și volum de aprovizionare) avute de magazinul de comercializare, banii ar fi rămas în interiorul țării și ar fi contribuit la creșterea bazei impozabile, care în final ar fi determinat o creștere a încasărilor fiscale. Aceasta este una din explicațiile pentru care încasările fiscale au rămas reduse în România, în pofida faptului că am avut ani cu rate mari de creștere economică, iar ratele de taxare au fost reduse pe anumite paliere.

După cum subliniază Aguiar și Gopinath (2004), ciclurile economice din țările cu economii emergente diferă semnificativ de cele din economii mature. Implicit, și criteriile după care considerăm optimalitatea unor decizii fiscale, de exemplu în termeni de taxare, diferă în cazul unor economii emergente aflate în fază de expansiune și convergență față de cazul unor economii ajunse la etapa de maturitate. De exemplu, Mankiw, Weinzierl și Yagan (2009) subliniază că, în unele arii de taxare, există o eterogenitate semnificativă la nivelul țărilor din OECD.

Totodată, Mankiw, Weinzierl și Yagan (2009) subliniază faptul că în multe țări există neconcordanțe între practicile întâlnite cu privire la taxare și ceea ce recomandă literatura ca fiind optimal. Adesea, în discuțiile despre fiscalitate se invocă adecvarea unor modele practicate în alte țări și care au fost eficiente. Faptul că anumite sisteme fiscale sunt eficiente în anumite țări nu reprezintă o condiție suficientă pentru ca aceeași eficiență să fie întâlnită într-o altă țară. Literatura de specialitate recomandă ca deciziile cu privire la fiscalitate să fie optime având în vedere un criteriu social. Altfel spus, literatura de specialitate recomandă definirea unui criteriu de urmărit, precum bunăstarea socială, astfel încât deciziile de taxare să asigure maximizarea acestui criteriu. Totodată, deciziile de natură optimă se investighează diferit pentru fiecare taxă. Există două abordări majore cu privire la optimalitatea taxării: o abordare micro și una macro. Abordarea micro, propusă de Mirrlees (1971), se caracterizează printr-un mediu static, în timp ce abordarea macro, promovată de autori precum Atkinson și Stiglitz (1976), se referă la un mediu dinamic, în care deciziile de taxare determină efecte în timp. Nu în ultimul rând, este important să distingem între un mediu optim de taxare și necesitatea de consolidare fiscală. În general, consolidarea fiscală se referă la o necesitate imediată, în timp ce conturarea unui cadru optim de decizii fiscale urmărește un orizont mai lung de timp (o discuție interesantă despre măsuri de consolidare fiscală și optimalitate pe termen mai scurt poate fi găsită în Uribe, 2016).

Diferența dintre costul datoriei și rata de creștere economică, întâlnită în literatura de specialitate sub acronimul „r-g”, a născut importante dezbateri economice despre sustenabilitatea datoriei publice și nuanța măsurilor ce ar trebui adoptate. Un nivel pozitiv și ridicat al r-g poate indica probleme pentru sustenabilitatea datoriei publice. Recurgând la o judecată bazată pe o curbă Laffer dinamică, Cochrane (2010) subliniază că reducerea perspectivelor de creștere pe termen lung poate reduce semnificativ spațiul fiscal.

Înțelegerea și recunoașterea situației economice de la care pornim în acest drum deloc ușor are ca reper necesitatea asumării situației reale a economiei din prezent. O percepție neadecvată asupra realităților economice existente poate conduce la erori majore cu grave consecințe economice pentru că încrederea actorilor privați din economie (populație, mediul de afaceri, investitori) se poate pierde rapid, iar apoi se recâștigă foarte greu, și cu importante costuri pe termen mediu.

John Maynard Keynes spunea limpede: ‘The avoidance of truth in economic policy leads not only to poor results but to distrust in institutions’. Iar Milton Friedman, laureat al Premiului Nobel, întărea această idee: ‘Only a government that tells the truth about the economy can make rational decisions about the future’. Mistificarea realității economice poate crea iluzii pe termen scurt, dar aduce inevitabil crize pe termen lung. Adevărul economic, oricât de inconfortabil, este condiția de bază pentru decizii raționale și pentru menținerea încrederii în instituții.

3. Sorin Preda (Global Vision) la Forbes România – Liga Campionilor în Business 2025: „Nu orice vârf merită cucerit”

La ediția din acest an a evenimentului Forbes România – Liga Campionilor în Business 2025, antreprenorul Sorin Preda, fondator și CEO al Global Vision, a vorbit despre parcursul său de trei decenii în business, experiențele din sporturile de anduranță și lecțiile acumulate în construcția unuia dintre cele mai solide portofolii imobiliare industrial-logistice din România.

Cu peste 50 de proiecte imobiliare dezvoltate și livrate în ultimele două decenii, totalizând mai mult de 1,8 milioane de metri pătrați, Sorin Preda a subliniat importanța perseverenței în detrimentul talentului, atât în afaceri, cât și în sport. „Cred că rezistența și capacitatea de efort sunt mult mai importante decât talentul. Succesul real vine din consecvență și din capacitatea de a merge mai departe. Deseori, în cei 30 de ani de muncă, am făcut greșeala să ridic în slăvi talente și să apreciez mai puțin munca și perseverența, dar am realizat că, de fapt, ele sunt cele care ne asigură succesul pe termen lung”, a declarat acesta.

Pornind de la experiențele personale în competiții de anduranță, Preda a tras paralele directe cu mediul antreprenorial, accentuând ideea că menținerea lucidității și gestionarea efortului sunt esențiale. „Atunci când intri într-o competiție care durează 10-12 ore, chiar dacă ești bine antrenat, sigur ți se întâmplă ceva neprevăzut. De aceea, menținerea cumpătului și a lucidității sunt două elemente importante, atât în business cât și în sporturile de anduranță. Nu orice vârf sau orice afacere merită cucerită cu orice preț. Nu este despre a ajunge primul, ci despre a ajunge în siguranță”, a spus antreprenorul, care conduce astăzi un business cu parteneriate internaționale și tranzacții de milioane de euro.

Un alt mesaj central a fost legat de modul în care antreprenoriatul ar trebui să se raporteze la societate. „Pentru mine, adevărata măsură a unui antreprenor nu este valoarea acumulată, ci amprenta pe care o lasă. Nu construim doar clădiri, ci comunități. Nu doar companii, ci moșteniri”, a adăugat fondatorul Global Vision.

Sorin Preda a abordat și tema relației dintre antreprenori și autorități, punctând rolul sistemic al celor care dezvoltă, construiesc și creează locuri de muncă. „Niciodată nu am fost o voce foarte vocală în relația cu statul, dar cred că astăzi trebuie să spunem clar că rolul antreprenorilor este unul esențial. Nu e vorba doar de economie, ci de coeziune, de stabilitate, de infrastructură și comunități funcționale.”

Discursul său s-a încheiat cu o reflecție asupra generației actuale de lideri: „Trăim o viață confortabilă, dar mi-e teamă că s-ar putea să nu ne realizăm nici pe departe potențialul pe care-l avem. Dacă nu ne alegem competițiile cu sens și nu ne construim traseul cu răbdare, riscăm să construim repede, dar fără temelie.”

Global Vision este astăzi unul dintre cei mai activi dezvoltatori din România în sectorul industrial și logistic, cu numeroase proiecte finalizate sau în curs de dezvoltare. Compania intenționează să se extindă și pe segmentul rezidențial, după ce a făcut deja pasul spre tehnologie, energie verde și sustenabilitate.

4. Alfasigma accelerează extinderea portofoliului de suplimente alimentare în România, mizând pe creșterea peste media pieței

Compania farmaceutică Alfasigma anunță intensificarea investițiilor pe piața suplimentelor alimentare din România, în contextul unei evoluții accelerate a acestui segment și a unei dinamici ridicate a întregii piețe farmaceutice locale.

Cu o cifră de afaceri de peste 92 de milioane de euro în 2024, subsidiara din România a firmei italiene devine un punct strategic pentru extinderea portofoliului și creșterea vânzărilor în regiune.

Piața farmaceutică din România a ajuns anul trecut la 7,91 miliarde de euro, în creștere cu 16,2% față de 2023, potrivit datelor IQVIA. Creșterea a fost alimentată în principal de două clase: medicamentele cu prescripție – impulsionate de extinderea listei de compensate pentru patologii oncologice și cardiovasculare – și categoria OTC și suplimente

alimentare. Acestea din urmă au devenit un indicator al schimbării comportamentului de consum în rândul populației, în favoarea prevenției și a autogestionării sănătății.

„Piața românească de OTC este estimată să crească cu 14,9% în 2026. Este o piață dinamică, cu o evoluție semnificativă, iar dacă o comparăm cu țările din Europa de Est sau chiar din Vest, România depășește ritmul de creștere mediu. Iar această dinamică este susținută în mod clar de interesul tot mai crescut al populației pentru prevenție, pentru terapii mai puțin invazive, pentru suplimente care să fie luate la timp”, a declarat Dr. Iulia Ionescu, General Manager Alfasigma România.

Potrivit acesteia, suplimentele și OTC-urile reprezintă în prezent aproximativ 15-20% din portofoliul local al companiei, dar planul este ca acest segment să devină un vector de creștere mai accelerată decât media pieței. „În 2024, suplimentele și OTC-urile au crescut cu 22%. Ambiția noastră este să ajungem la o creștere de 30%, în volume, nu ne legăm de prețuri. Vrem să fim peste piață”, a completat Iulia Ionescu.

Această strategie se traduce în investiții directe: extinderea echipei comerciale cu peste 10%, lansarea de produse noi, creșterea bugetelor alocate promovării și derularea de campanii de educație medicală și informare publică. Printre lansările recente se numără Vesvein Legs, un supliment destinat sănătății sistemului venos periferic, primul produs dintr-o nouă linie dedicată patologiei vasculare. Acesta utilizează o tehnologie de eliberare secvențială a patru ingrediente active și se adresează unui segment populațional afectat semnificativ – boala venoasă cronică fiind prezentă, potrivit estimărilor, la 7 din 10 români.

Piața suplimentelor alimentare în Europa de Sud-Est a depășit în 2024 valoarea de 1,1 miliarde de euro, iar estimările pentru perioada 2024–2028 indică o creștere medie anuală de peste 13,6%. România este așteptată să mențină un ritm de creștere anual de peste 14%, peste media atât a Europei de Est, cât și a Europei de Vest, potrivit datelor IQVIA.

„Această evoluție ne arată că românii devin tot mai preocupați de propria sănătate, caută soluții mai devreme, aleg produse mai naturale, iar acest lucru este extrem de important pentru sustenabilitatea sistemului de sănătate. Prin suplimente bine informate, prin terapii adaptate, putem reduce povara bolilor cronice și costurile aferente acestora”, a mai declarat Iulia Ionescu.

La nivel global, Alfasigma a înregistrat în 2024 o cifră de afaceri de 1,87 miliarde de euro, în creștere cu 37% față de anul precedent, și un EBITDA ajustat de 427 milioane de euro. Compania activează în peste 100 de piețe, deține două centre de cercetare și șase unități de producție în Italia, Spania și SUA. În România, Alfasigma este prezentă din 2007 și acoperă segmentele Rx, OTC, suplimente alimentare și dispozitive medicale, cu o echipă locală de 107 angajați.

Extinderea portofoliului de suplimente și OTC-uri în România este susținută și de strategia globală de achiziții. Portofoliul actual include produse provenite și din integrarea unor companii specializate, precum Sofar, achiziționată în 2022, în cadrul unei strategii mai ample de consolidare și diversificare.

Pentru 2025, compania își propune nu doar creștere, ci și consolidare ca partener activ în educația pentru sănătate și prevenție, în acord cu tendințele emergente de pe piața farmaceutică românească.

5. Fitch: Reducerea deficitului și stabilizarea datoriei publice, esențiale pentru ratingul României după alegeri

Agenția de evaluare financiară Fitch Ratings avertizează că perspectivele reducerii deficitului bugetar record și stabilizarea datoriei publice accelerate sunt elementele-cheie în evaluarea ratingului suveran al României, în contextul rezultatului alegerilor prezidențiale din 18 mai.

Raportul publicat joi subliniază că, după ani de derapaje fiscale și pierdere a credibilității politicii bugetare, viitorul Guvern va trebui să implementeze un proces amplu de consolidare fiscală, într-un climat politic fragmentat și cu perspective modeste de creștere economică.

Victoria centrismului pro-european Nicușor Dan în fața populistului de dreapta George Simion a redus pe termen scurt riscurile de instabilitate politică majoră. Însă Fitch notează că rămâne de văzut dacă această schimbare va aduce o îmbunătățire reală a eficienței politicilor economice, în contextul unui Parlament fragmentat și al unei polarizări sociale în creștere.

Fitch confirmă că negocierile în curs pentru formarea unui nou guvern includ drept prioritate elaborarea unui plan de consolidare fiscală. Noul președinte a indicat că țintă realistă pentru deficitul bugetar în 2025 un nivel de 7,5% din PIB, în timp ce planul fiscal-structural convenit cu UE prevede o țintă de 7%.

Anul trecut, deficitul bugetar al României a crescut la 9,3% din PIB, comparativ cu 6,6% în 2023, ceea ce a determinat o majorare semnificativă a datoriei publice la 54,8% din PIB în 2024. În primele patru luni din 2025, deficitul s-a menținut aproape de nivelul din aceeași perioadă a anului trecut, la 56 miliarde de lei (aproximativ 2,95% din PIB).

Comisia Europeană estimează un deficit de 8,6% din PIB pentru 2025, dacă nu intervin schimbări de politici. De asemenea, prognoza de creștere economică rămâne scăzută, la doar 1,4%, ceea ce ridică semne de întrebare asupra capacității guvernului de a reduce semnificativ deficitul fără compromisuri politice majore.

Fitch precizează că următoarea revizuire a ratingului suveran al României este programată pentru 15 august, iar modul în care noul Guvern va aborda consolidarea fiscală va influența decisiv această evaluare.

6. SUA și China ajung la un acord pentru a relaxa restricțiile la export și a menține armistițiul tarifar

Oficialii americani și chinezi au anunțat că au ajuns la un acord-cadru pentru a relansa armistițiul comercial și pentru a elimina restricțiile Chinei la exportul de elemente naturale rare, deși au oferit puține semne privind o rezolvare durabilă a tensiunilor comerciale de lungă durată, potrivit Reuters.

La finalul a două zile de negocieri intense la Londra, secretarul american al Comerțului, Howard Lutnick, a declarat reporterilor că acordul-cadru „pune carne pe oasele” unui acord încheiat luna trecută la Geneva, care urmărește reducerea tarifelor vamale reciproce ce atinseseră niveluri triple.

Însă acordul de la Geneva a întâmpinat dificultăți din cauza restricțiilor continue ale Chinei privind exporturile de minerale critice, determinând administrația Trump să răspundă cu propriile controale la export pentru software de proiectare de semiconductori, echipamente aviatice și alte bunuri către China.

Lutnick a spus că acordul încheiat la Londra va elimina restricțiile la exporturile chineze de minerale și magneți din elemente naturale rare, precum și unele dintre cele mai recente restricții impuse de SUA, „într-un mod echilibrat”, dar nu a oferit detalii suplimentare.

Cele două părți au termen până în 10 august pentru a negocia un acord mai cuprinzător privind detensionarea relațiilor comerciale, altfel tarifele vor reveni automat la niveluri anterioare – de la circa 30% la 145% pentru SUA, respectiv de la 10% la 125% pentru China.

7. Bucureștiul generează peste 30% din comerțul exterior al României la începutul lui 2025

Municipiul București a concentrat 30,5% din comerțul exterior al României în luna ianuarie 2025, conform datelor publicate de Institutul Național de Statistică, citate de Camera de Comerț și Industrie București.

Valoarea totală a operațiunilor internaționale desfășurate de companiile cu sediul social în Capitală s-a ridicat la 5,2 miliarde de euro, marcând o creștere față de lunile anterioare, când ponderea era de 29,5% în decembrie 2024 și 29,2% în octombrie 2024.

Pe segmentul exporturilor, firmele din București au realizat livrări externe în valoare de 1,5 miliarde euro, ceea ce reprezintă 21,1% din exporturile totale ale României. Capitala este urmată în clasament de județele Timiș, Argeș, Ilfov și Brașov. La nivel național, 15 județe au cumulată împreună 80,8% din exporturi, în timp ce celelalte 27 au totalizat doar 19,2%.

Structura exporturilor din București este dominată de mașini, aparate și echipamente electrice, urmate de produse minerale, produse de origine vegetală, substanțe chimice și produse alimentare. Alte grupe semnificative includ vehicule, materiale textile, metale comune, aparatură optică și componente din industria de apărare. Aceste zece categorii de produse au însumat 88,3% din totalul exporturilor companiilor din Capitală.

La importuri, Bucureștiul a înregistrat o valoare de 3,7 miliarde euro, echivalentul a 37,3% din totalul importurilor naționale. Este urmat de județele Ilfov, Timiș, Argeș și Constanța. Primele 15 județe din clasament au generat 84,6% din importurile României, restul de 17 județe contribuind cu doar 15,4%.

Cele mai importate produse în Capitală au fost echipamentele electrice, substanțele chimice și produsele minerale. Acestea sunt urmate de produse alimentare, băuturi și tutun, metale, vehicule, materiale textile, produse vegetale și materiale plastice. Împreună, aceste categorii au reprezentat 88,8% din importurile înregistrate de firmele din București.

Distribuția pe județe a schimburilor comerciale internaționale confirmă rolul dominant al Capitalei în economia națională și evidențiază diferențele semnificative față de celelalte regiuni ale țării.

8. Airbus își reafirmă prognoza pentru 2025 și promite dividende mai mari, pe fondul cererii în creștere pentru avioane comerciale

Grupul aeronautic european Airbus a confirmat marți estimările financiare pentru 2025 și a anunțat o îmbunătățire a politicii privind plata dividendelor, într-un efort de a consolida încrederea investitorilor în perspectivele companiei, transmite Reuters și Agerpres.

Cel mai mare producător mondial de avioane comerciale a decis extinderea ratei de distribuire a dividendelor până la 50% din profit, față de intervalul anterior de 30%-40%, semnalând angajamentul față de o creștere sustenabilă a randamentului pentru acționari. Airbus și-a reafirmat totodată obiectivul de a asigura o creștere profitabilă în următorii cinci ani.

Săptămâna trecută, compania a publicat o revizuire pozitivă a estimărilor privind cererea globală de avioane comerciale pentru următoarele două decenii. Potrivit noilor previziuni, între 2025 și 2044 se vor livra 43.420 de aeronave la nivel mondial, cu 2% mai mult decât estimarea anterioară. Dintre acestea, 42.450 vor fi avioane de pasageri, iar 970 aeronave cargo, în creștere cu 3%.

În pofida incertitudinilor geopolitice și comerciale, Airbus menține prognoza de creștere anuală medie a traficului aerian la 3,6%. A fost însă ajustată ușor în jos estimarea privind avansul comerțului global, la 2,6% pe an, și cea a creșterii PIB-ului mondial, la 2,5%.

„Cu siguranță există unele turbulențe, din cauza situației geopolitice și comerciale recente. Suntem însă abia la început, iar semnalele preliminare ne oferă un anumit optimism”, a declarat Antonio Da Costa, vicepreședinte Airbus pentru analize de piață și prognoze.

Industria aerospațială continuă să fie afectată de politicile comerciale protecționiste, inclusiv tarifele impuse în mandatul fostului președinte american Donald Trump, care au dus la tensiuni cu Uniunea Europeană. Airbus estimează că tarifele de bază de 10% asupra importurilor vor rămâne, dar nu vor provoca perturbări majore, comparativ cu scenariile de tarifare agresivă.

Oficialii companiei subliniază că transportul aerian, fiind strâns legat de dinamica economică și de creșterea clasei mijlocii la nivel global, a demonstrat în mod constant o capacitate ridicată de a rezista în fața șocurilor externe.

9. Bursa de Valori București a câștigat 5,6 miliarde de lei la capitalizare în săptămâna trecută

Bursa de Valori București (BVB) a câștigat 5,6 miliarde de lei la capitalizare, respectiv 1,45%, în săptămâna abia încheiată, în timp ce valoarea tranzacțiilor cu acțiuni a crescut cu 312,6 milioane de lei, în comparație cu săptămâna anterioară.

Capitalizarea bursieră a ajuns la 394,1 miliarde de lei, în perioada 16 – 20 iunie 2025, în creștere de la 388,4 miliarde de lei, în perioada 9 – 13 iunie 2025, informează Agerpres.

Tranzacțiile cu acțiuni au generat un rulaj de 553,79 milioane de lei, mai mare decât cel consemnat în săptămâna anterioară, de 241,16 milioane de lei.

Indicele principal al Bursei de Valori București – BET – a închis săptămâna la 18.825,36 puncte.

Acțiunile Băncii Transilvania au fost și în această săptămână cele mai lichide titluri pe segmentul principal al BVB, cu tranzacții de 205,31 milioane de lei și o creștere a prețului de 1,55%.

În topul tranzacțiilor se mai află titlurile societății Aquila Part Prod Com, cu schimburi de 134,73 milioane de lei (-7,11%), și cele ale Hidroelectrică – 58,12 milioane de lei (3,50%).

Cele mai importante creșteri ale cotațiilor au fost înregistrate de acțiunile Condmag (60,87%), Vrancart (11,06%) și Societatea de Construcții Napoca (10,79%).

10. Iranul amenință cu închiderea strâmtorii Ormuz după atacul SUA. Parlamentul iranian a aprobat, urmează validarea de către Consiliul Suprem

Parlamentul iranian a aprobat duminică închiderea strâmtorii Ormuz, una dintre cele mai strategice rute maritime pentru transportul global de petrol, ca reacție la atacul aerian efectuat de Statele Unite asupra instalațiilor nucleare de la Fordow, Isfahan și Natanz. Decizia, cu potențial de impact major asupra pieței energetice globale, urmează să fie validată de Consiliul Suprem de Securitate Națională al Iranului, informează Agerpres.

În acest context tensionat, Esmail Kosarim, parlamentar și comandant al Gardienilor Revoluției, a declarat că Iranul „va face tot ceea ce este necesar” pentru a răspunde intervenției americane.

Strâmtoarea Ormuz este punctul de tranzit pentru aproximativ 20% din petrolul exportat la nivel global. Orice întrerupere a traficului petrolier în această zonă ar putea genera o creștere bruscă a prețurilor la țiței și ar amplifica tensiunile geopolitice în Orientul Mijlociu.

Până acum, Teheranul s-a abținut de la blocarea strâmtorii, temându-se de o reacție militară severă din partea SUA. Însă, în urma atacului direct asupra infrastructurii sale nucleare, opțiunea închiderii Ormuzului este pusă oficial pe masa conducerii iraniene

11. Marc Marquez câștigă Marele Premiu al Italiei și își consolidează avansul în MotoGP

Marc Marquez (Ducati) a obținut duminică a cincea victorie a sezonului în MotoGP, impunându-se în Marele Premiu al Italiei desfășurat pe celebrul circuit de la Mugello. Spaniolul a încheiat cursa cu un avans de 1,942 secunde față de fratele său mai mic, Alex Marquez (Ducati-Gresini), în timp ce podiumul a fost completat de italianul Fabio Di Giannantonio (Ducati-VR46), la 2,136 secunde.

Victoria din cursa principală vine la doar o zi după ce Marc Marquez s-a impus și în sprintul de sâmbătă, consolidându-și astfel poziția de lider în clasamentul general, cu 270 de puncte. Alex Marquez se află acum pe locul al doilea, la 40 de puncte distanță, urmat de Francesco Bagnaia – campionul en-titre – la 110 puncte.

Bagnaia, colegul lui Marquez la echipa oficială Ducati și câștigătorul ultimelor trei ediții de la Mugello, s-a clasat abia pe locul al patrulea, în ciuda sprijinului celor 160.000 de fani italieni prezenți în tribune.

Următoarea etapă a Campionatului Mondial MotoGP este programată pe 29 iunie, la Assen, în Olanda.

12. Secetă pedologică severă în multe regiuni ale țării: Culturile de grâu și porumb sunt afectate

Administrația Națională de Meteorologie (ANM) avertizează că seceta pedologică moderată și puternică afectează culturile agricole din numeroase regiuni ale țării, în special grâul de toamnă și porumbul. Potrivit prognozei agrometeorologice pentru următoarele zile, rezerva de apă din sol este deosebit de scăzută în Dobrogea, Maramureș, Banat, cea mai mare parte a Transilvaniei, Crișanei și Olteniei, dar și izolat în sudul Moldovei și în vestul și sudul Munteniei.

Pentru grâul de toamnă, nivelul de umiditate din sol, pe adâncimea de 0-100 cm, este insuficient pentru dezvoltarea optimă a culturilor. În schimb, Moldova, Muntenia și unele zone din Oltenia, Crișana și nord-estul Transilvaniei beneficiază de condiții mai bune, cu umiditate satisfăcătoare până la optimă.

În cazul porumbului, situația este mai echilibrată: Moldova, cea mai mare parte din Muntenia, Oltenia și Transilvania prezintă rezerve de apă corespunzătoare. Cu toate acestea, seceta pedologică persistă în Dobrogea, Maramureș și zone extinse din Banat, Crișana și Oltenia.

Specialiștii avertizează că, în regiunile afectate, ritmurile de creștere ale plantelor vor fi încetinite, starea de vegetație va fi medie sau slabă, iar densitatea culturilor prășitoare – redusă.

Grâul de toamnă se află în fazele de maturitate lapte, ceară și deplină, cu posibile debuturi de recoltare izolat în sudul țării. Orzul de toamnă este în plin proces de recoltare.

Rapița se află în stadiile de formare a boabelor în silicve și maturitate deplină. Floarea-soarelui își continuă dezvoltarea, cu formarea calatidiului pe fondul unei bune aprovizionări cu apă în sol.

La porumb s-a finalizat formarea frunzei a treia, iar plantele dezvoltă între 8 și 17 frunze, în funcție de zonă. Sfecla de zahăr prezintă o dezvoltare bună a aparatului foliar și a axei hipocotile, iar cartoful este în faze de tuberizare, îmbobocire și înflorire pentru soiurile timpurii.

În livezi, se desfășoară procesele de coacere și recoltare pentru cireșe, vișine și caise. Vița-de-vie este în fazele de înfrunzire, creștere a lăstarilor și înflorire.

Vremea va intra într-un proces de încălzire, cu temperaturi medii diurne între 15 și 30 de grade Celsius, în creștere ușoară spre finalul perioadei. Temperaturile maxime vor urca până la 37 de grade, iar cele minime vor coborî până la 9 grade, mai ales în estul Transilvaniei.

Se așteaptă ploi locale sub formă de aversă, însoțite de descărcări electrice și intensificări ale vântului. Aceste condiții vor permite, în general, desfășurarea lucrărilor agricole, inclusiv fertilizări, erbicidări, prășile mecanice și tratamente fitosanitare.

ANM atrage atenția asupra importanței monitorizării continue a nivelului de umiditate în sol, mai ales în contextul extinderii secetei în zonele tradiționale de cultură.

13. UniCredit își aduce în casă afacerile de asigurări de viață și vizează statutul de conglomerat financiar

UniCredit, a doua mare bancă din Italia, a anunțat internalizarea afacerilor sale de asigurări de viață și intenția de a aplica pentru statutul de conglomerat financiar, care ar permite grupului să beneficieze de reglementări favorabile de capital, cunoscute sub numele de „compromisul danez”, potrivit Agerpres.

Sub conducerea CEO-ului Andrea Orcel, UniCredit a achiziționat recent părțile deținute de CNP Assurances și Allianz în societățile mixte de asigurări din Italia, preluând controlul total asupra acestora. Cele două entități vor funcționa sub numele UniCredit Life Insurance (fosta colaborare cu CNP) și UniCredit Vita Assicurazioni (fosta colaborare cu

Allianz), urmând să fuzioneze în 2026. Ambele vor fi coordonate de Alessandro Santoliquido, șeful diviziei de asigurări.

UniCredit estimează că va genera venituri anuale suplimentare de circa 400 milioane de euro din activitatea de asigurări până în 2027, comparativ cu nivelul din 2024.

Grupul va solicita statutul de conglomerat financiar, ceea ce implică o supraveghere suplimentară, dar permite aplicarea „compromisului danez” – un cadru de reglementare care a devenit permanent în legislația UE și care reduce presiunea asupra capitalului pentru băncile ce dețin asigurători. Acesta permite băncilor să evalueze riscurile aferente activelor din sectorul asigurărilor fără a fi nevoite să deducă integral respectivele expuneri din capitalul propriu.

În paralel, UniCredit își păstrează parteneriatul cu Allianz pe segmentul asigurărilor generale, prin intermediul societății mixte UniCredit Allianz Assicurazioni.

Deși săptămâna aceasta Andrea Orcel a anunțat că intenționează să diminueze gradual participația UniCredit la Assicurazioni Generali, speculațiile privind o eventuală achiziție a liderului italian în asigurări rămân vii, în contextul unei strategii mai largi de fuziuni și achiziții pe care Orcel o conduce. Recent, banca a acumulat o participație de 6,7% la Generali, descrisă de Orcel ca o „investiție financiară”, și a subliniat că UniCredit nu are în vedere tranzacții majore în asigurări în viitorul apropiat.

În schimb, banca ia în considerare achiziții punctuale pentru extinderea portofoliului de produse și consolidarea prezenței pe piețele-cheie. UniCredit are în prezent o participație de 28% în banca germană Commerzbank AG și a lansat o ofertă de preluare a Banco BPM, într-o ofensivă M&A care conturează ambițiile internaționale ale băncii italiene.

14. Comisia Europeană a acordat României, în acest an, fonduri în valoare de 3,2 miliarde de euro

Valoarea sumelor primite de România în acest an de la Comisia Europeană se ridică la 3,2 miliarde de euro. Aceste fonduri au susținut stabilitatea bugetară și investițiile publice, conform datelor din raportul de mandat al ministrului Investițiilor și Proiectelor Europene, Marcel Boloș, care își încheie în această săptămână cel de al treilea mandat de coordonare a MIPE.

Marcel Boloș: „În gestionarea fondurilor europene, fiecare ezitare costă, iar fiecare lună pierdută se poate transforma într-un an fără investiții. Cu această gândire am preluat acest mandat, pe care îl încheiem astfel: cu 3,2 miliarde de euro primiți de la Comisia Europeană în șase luni – fonduri care au susținut stabilitatea bugetară și investițiile publice.

Cel mai important, am eliminat riscul de pierdere a banilor europeni pentru anul 2025 și am pus bazele necesare pentru ca același risc să nu se materializeze în 2026. Am dus spre finalizare procesul de renegociere PNRR pentru a proteja granturile alocate țării noastre și am pregătit Planul Național Social pentru Climă, prin care România poate accesa până la 6 miliarde de euro pentru a sprijini familiile vulnerabile în fața costurilor tot mai mari cu energia și transportul. Tot în acest mandat, am lansat apeluri de peste 3 miliarde de euro, cu miză uriașă: pentru spitale noi și tehnologie medicală de ultimă generație pentru sănătatea românilor, pentru extinderea rețelelor de apă și canalizare, pentru creșterea eficienței energetice și pentru sprijinirea copiilor și persoanelor cu dizabilități.

Mulțumesc echipei MIPE pentru munca intensă și pentru că fac eforturi care nu se văd în fiecare zi, dar care mențin România pe drumul dezvoltării.”

În ceea ce privește implementarea Politicii de Coeziune 2021-2027, valoarea plăților efectuate în 2025 către beneficiarii care implementează proiecte se ridică la 2,7 miliarde euro.

La nivelul întregii perioade de programare, valoarea plăților către beneficiari a ajuns la 4,9 miliarde euro, din care aproximativ 4,5 miliarde euro fonduri UE – 14,6% din alocare.

Valoarea sumelor primite de la Comisia Europeană în 2025 prin programele Politicii de Coeziune 2021-2027 totalizează 1,9 miliarde euro, reprezentând prefinanțări și rambursări ale cheltuielilor eligibile.

15. Ministerul Finanțelor a împrumutat 554,5 milioane lei de la bănci

Ministerul Finanțelor (MF) a împrumutat, luni, 554,5 milioane de lei de la bănci, printr-o emisiune de obligațiuni de stat de tip benchmark, cu o maturitate reziduală la 61 luni, la un randament mediu de 7,44% pe an, potrivit datelor publicate de Banca Națională a României (BNR).

Valoarea nominală a emisiunii de luni a fost de 400 de milioane de lei, iar băncile au subscris 694,5 milioane de lei, informează Agerpres.

Marți este programată o licitație suplimentară prin care statul vrea să atragă încă 60 de milioane de lei la randamentul stabilit luni pentru obligațiuni.

Ministerul Finanțelor a planificat, în luna iunie 2025, împrumuturi de la băncile comerciale în valoare de 5,1 miliarde de lei, la care se poate adăuga suma de 705 milioane de lei prin sesiuni suplimentare de oferte necompetitive, aferente licitațiilor de obligațiuni.

16. Președintele Nicușor Dan participă marți și miercuri la Summitul NATO de la Haga

Președintele Nicușor Dan participă, marți și miercuri, la reuniunea șefilor de stat și de guvern ai Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), care va avea loc la Haga, în Regatul Țărilor de Jos.

Summitul NATO va reprezenta o oportunitate majoră pentru a reconfirma unitatea și solidaritatea aliaților, precum și trăinicia relației transatlantice, care rămâne fundamentul Alianței Nord-Atlantice, notează comunicatul de presă al Administrației Prezidențiale, preluat de Agerpres.

Administrația Prezidențială: „Pentru România, apartenența la NATO, cea mai puternică alianță politico-militară din istorie, a adus cele mai solide garanții de securitate din istorie. La rândul său, România continuă să fie un aliat responsabil și activ în NATO, un furnizor relevant de securitate și stabilitate în regiunea Mării Negre și dincolo de aceasta.”

În cadrul summitului, liderii vor adopta decizii importante cu privire la creșterea investițiilor pentru apărare, pentru a asigura forțele, capacitățile, resursele, infrastructura și reziliența necesare întăririi pe mai departe a posturii NATO de descurajare și apărare colectivă, arată Administrația Prezidențială.

Programul summitului va include o reuniune la cel mai înalt nivel a Consiliului Nord-Atlantic, precum și o serie de evenimente protocolare. În context, vor fi adoptate mai multe documente oficiale, printre care Declarația Summitului de la Haga.

Președintele României va evidenția, în sesiunea de lucru, importanța crucială a legăturii transatlantice și a apărării colective, având la bază Articolul 5 al Tratatului de la Washington.

În acest sens, va susține deciziile aliate privind creșterea graduală a bugetelor Apărării și consolidarea posturii NATO de descurajare și apărare. De asemenea, va solicita acordarea unei atenții sporite Flancului Estic și Mării Negre, regiune de importanță strategică pentru securitatea euroatlantică, arată comunicatul citat.

UE cere României să reducă drastic ritmul cheltuielilor pentru a corecta deficitul excesiv până în 2030.

Consiliul Uniunii Europene a publicat luni o nouă recomandare privind corectarea deficitului excesiv al României, solicitând autorităților de la București să limiteze creșterea cheltuielilor publice la 2,8% în 2025 și 2,6% în 2026. De asemenea, Consiliul a stabilit data de 15 octombrie ca termen-limită pentru prezentarea unor măsuri concrete care să asigure respectarea traiectoriei fiscale corective.

Recomandările vin în contextul în care România a înregistrat un deficit bugetar de 9,3% din PIB în 2024, unul dintre cele mai ridicate din Uniunea Europeană. Potrivit Consiliului, nerespectarea măsurilor ar putea duce la sancțiuni suplimentare, inclusiv suspendarea unor fonduri europene.

Pentru anii următori, Bruxelles-ul recomandă ca România să mențină o creștere limitată a cheltuielilor nete, astfel: 4,6% în 2027, 4,4% în 2028, 4,2% în 2029 și 4% în 2030.

Această traiectorie revizuită urmărește o ajustare anuală de cel puțin 0,5% din PIB și readucerea deficitului sub pragul de 3% în termenul convenit, respectiv anul 2030.

Consiliul UE atrage atenția că România trebuie să extindă amploarea reformelor, în special în domeniul fiscal. Actualul plan prevede o creștere a veniturilor bugetare de doar 1,7% din PIB, insuficientă în opinia instituției europene. Sunt necesare măsuri suplimentare pentru creșterea eficienței colectării taxelor, control strict al cheltuielilor curente și limitarea salariilor din sectorul public.

Potrivit proiecțiilor, datoria publică a României va crește de la 54,8% din PIB în 2024 la 62,3% în 2028, urmând să scadă ușor până la 61,1% în 2030. Respectarea limitelor de cheltuieli ar asigura însă, potrivit Bruxelles-ului, o corecție durabilă a deficitului și stabilizarea datoriei pe termen mediu.

România se află în procedura de deficit excesiv încă din 2020, iar în ianuarie 2025 UE a aprobat un plan de ajustare bugetară pe șapte ani. Totuși, recente evoluții indică întârzieri în aplicarea măsurilor asumate, ceea ce a dus la reafirmarea exigențelor europene în cadrul reuniunii ECOFIN de la finalul săptămânii trecute.

Surse de informare:

- *Reprezentanța Comisiei Europene în România*

Buletin informativ elaborat de:

SERVICIUL AFACERI EUROPENE

